

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2017/458

ze dne 15. března 2017,

kterým se mění nařízení (EU) 2016/399 s ohledem na posílení kontrol na vnějších hranicích za použití příslušných databází

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 77 odst. 2 písm. b) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Provádění kontrol na vnějších hranicích zůstává jednou z hlavních záruk prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích a významně přispívá k zaručení dlouhodobé bezpečnosti Unie a jejích občanů. Tyto kontroly jsou prováděny v zájmu všech členských států. Jedním z cílů těchto kontrol je zabránit jakékoliv hrozbě pro vnitřní bezpečnost a veřejný pořádek členských států bez ohledu na původ takové hrozby, a to i v případě, že tato hrozba pochází od občanů Unie.
- (2) Osoby požívající právo na volný pohyb podle práva Unie v současné době zpravidla podléhají minimálním kontrolám spočívajícím v rychlém a jednoduchém ověření platnosti cestovního dokladu opravňujícího k překročení hranice. Fenomén zahraničních teroristických bojovníků, z nichž mnozí jsou občany Unie, svědčí o tom, že je třeba posílit kontroly na vnějších hranicích ve vztahu k osobám požívajícím právo na volný pohyb podle práva Unie.
- (3) Cestovní doklady osob požívajících právo na volný pohyb podle práva Unie by proto při vstupu na území členských států a při výstupu z něj měly být systematicky kontrolovány za použití příslušných databází odcizených, neoprávněně užívaných, ztracených nebo neplatných cestovních dokladů, aby bylo zajištěno, že tyto osoby netají svou skutečnou totožnost.
- (4) Členské státy jsou povinny při vstupu systematicky kontrolovat státní příslušníky třetích zemí za použití všech příslušných databází. Je třeba zajistit, aby tyto kontroly byly prováděny systematicky také při výstupu.
- (5) Příslušníci pohraniční stráže by měli rovněž systematicky kontrolovat osoby požívající právo na volný pohyb podle práva Unie za použití Schengenského informačního systému (SIS) a dalších příslušných databází Unie. Tím by nemělo být dotčeno nahlázení do vnitrostátních databází a do databází Interpolu.
- (6) Členské státy by za tímto účelem měly zajistit, aby jejich příslušníci pohraniční stráže měli na vnějších hraničních přechodech přístup k příslušným vnitrostátním a unijním databázím včetně SIS a k databázi odcizených a ztracených cestovních dokladů (SLTD) vedené Interpolem, s cílem zajistit plné provedení tohoto nařízení.

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 16. února 2017 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 7. března 2017.

- (7) Tyto systematické kontroly by měly být prováděny při plném dodržení příslušných právních předpisů Unie, včetně Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), v souladu s článkem 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ⁽¹⁾ a měly by plně respektovat lidskou důstojnost, v souladu s článkem 7 uvedeného nařízení.
- (8) Členské státy by k provádění systematických kontrol měly v souladu s článkem 15 nařízení (EU) 2016/399 poskytnout dostatečné množství odpovídajícího personálu a prostředků, aby v důsledku těchto kontrol nedocházelo na vnějších hranicích k nepřiměřeně dlouhým čekacím dobám a narušení plynulosti provozu.
- (9) Povinnost provádět systematické kontroly při vstupu a výstupu se vztahuje na vnější hranice členských států. Vztahuje se také, a to při vstupu i výstupu, na vnitřní hranice členských států, u nichž již byla úspěšně dokončena ověření v souladu s platnými postupy schengenského hodnocení, pro něž však ještě nebylo přijato rozhodnutí o zrušení kontrol na vnitřních hranicích podle odpovídajících ustanovení příslušných aktů o přistoupení. S cílem zabránit tomu, aby osoby požívající právo na volný pohyb podle práva Unie byly předmětem uvedených kontrol při překračování vnitřních hranic uvedených členských států po zemi dvakrát, mělo by být umožněno, aby podléhaly při výstupu kontrolám pouze namátkově, a to na základě posouzení rizik.
- (10) Technologický vývoj v zásadě umožňuje nahlížet do příslušných databází způsobem, jež má pouze minimální dopad na dobu potřebnou k překročení hranic, protože kontrolu dokladů i kontrolu osob lze provádět souběžně. Využití automatických kontrolních bran na hranicích by mohlo být v této souvislosti relevantní. K urychlení procesu provádění požadovaných kontrol během překračování hranic může rovněž přispět využívání údajů o cestujících obdržených v souladu se směrnicí Rady 2004/82/ES ⁽²⁾ nebo v souladu s jiným unijním či vnitrostátním právem. Proto je možné posílit kontroly na vnějších hranicích, aniž by to mělo nepřiměřený nepříznivý dopad na osoby cestující v dobré víře, s cílem lépe identifikovat osoby, které mají v úmyslu tajit svou skutečnou totožnost nebo které jsou předmětem příslušného záznamu z bezpečnostních důvodů nebo za účelem zatčení. Systematické kontroly by měly být prováděny na všech vnějších hranicích.
- (11) Pokud by však provádění systematických kontrol na hranicích za použití databází mělo nepřiměřený dopad na plynulost provozu na hranicích, mělo by být členským státům dovoleno tyto systematické kontroly neprovádět, pokud je na základě posouzení rizika zjištěno, že by takové zmírnění kontrol nemělo za následek bezpečnostní rizika. Toto posouzení rizik by mělo být předáváno Evropské agentuře pro pohraniční a pobřežní stráž (dále jen „agentura“) zřízené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1624 ⁽³⁾ a mělo by být předmětem pravidelného podávání zpráv Komisi i této agentuře. Možnost neprovádět tyto systematické kontroly, by však měla v případě vzdušných hranic platit pouze po omezené přechodné období. Na hraničních přechodech, kde nejsou prováděny tyto systematické kontroly, by měla být zjištěna alespoň totožnost osob požívajících právo na volný pohyb podle práva Unie, a to na základě předložení pravého cestovního dokladu, který je platný pro překročení hranice. Za tímto účelem by se na uvedené osoby mělo vztahovat rychlé a jednoduché ověření platnosti cestovního dokladu opravňujícího k překročení hranice a ověření výskytu známek pozměňování nebo padělání, v případě potřeby s použitím technických prostředků, a pokud existují pochybnosti ohledně cestovního dokladu nebo pokud existují náznaky, že by daná osoba mohla představovat hrozbu pro veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost, veřejné zdraví nebo mezinárodní vztahy členských států, měl by příslušník pohraniční stráže nahlédnout do všech příslušných databází v souladu s tímto nařízením.
- (12) Pokud některý členský stát zamýšlí provádět za použití příslušných databází cílené kontroly osob požívajících právo na volný pohyb podle práva Unie, měl by tuto skutečnost neprodleně oznámit ostatním členským státům, agentuře a Komisi. Postup pro takové oznamování by měla vypracovat Komise ve spolupráci s členskými státy v souladu s Praktickou příručkou pro příslušníky pohraniční stráže (schengenskou příručkou).

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. L 77, 23.3.2016, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Rady 2004/82/ES ze dne 29. dubna 2004 o povinnosti dopravců předávat údaje o cestujících (Úř. věst. L 261, 6.8.2004, s. 24).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1624 ze dne 14. září 2016 o Evropské pohraniční a pobřežní strážce a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 a zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 863/2007, nařízení Rady (ES) č. 2007/2004 a rozhodnutí Rady 2005/267/ES (Úř. věst. L 251, 16.9.2016, s. 1).

- (13) Nařízením Rady (ES) č. 2252/2004 ⁽¹⁾ zavedla Unie biometrické identifikátory, tj. zobrazení obličeje a otisky prstů jako bezpečnostní prvky v cestovních pasech a cestovních dokladech vydávaných členskými státy. Tyto bezpečnostní prvky byly zavedeny s cílem učinit cestovní pasy a cestovní doklady bezpečnějšími a zavést spolehlivé spojení mezi držitelem a cestovním pasem nebo cestovním dokladem. Členské státy by proto v případě pochybností o pravosti cestovního dokladu opravňujícího k překročení hranice nebo o totožnosti jeho držitele měly ověřit alespoň jeden z těchto biometrických identifikátorů. Stejný přístup by měl být podle možnosti uplatňován u kontrol státních příslušníků třetích zemí.
- (14) Za účelem zjednodušení systematických kontrol za použití databází by členské státy měly postupně vyřadit cestovní doklady bez strojově čitelných zón.
- (15) Tímto nařízením není dotčeno uplatňování směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ⁽²⁾.
- (16) Členské státy by ve vlastním zájmu a v zájmu ostatních členských států měly vkládat údaje do databází Unie. Měly by rovněž zajistit, aby tyto údaje byly správné a aktuální a aby byly získávány a vkládány do databází v souladu s právem.
- (17) Jelikož cíl tohoto nařízení, totiž posílení kontrol na vnějších hranicích za použití databází zejména v reakci na zvýšenou hrozbu terorismu, představuje jednu ze záruk prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích a týká se proto řádného fungování schengenského prostoru, nemůže jej být uspokojivě dosaženo jednotlivými členskými státy, ale spíše jej může být lépe dosaženo na úrovni Unie. Unie proto může přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (18) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro něj není závazné ani použitelné. Vzhledem k tomu, že toto nařízení navazuje na schengenské *acquis*, rozhodne se Dánsko v souladu s článkem 4 uvedeného protokolu do šesti měsíců od přijetí tohoto nařízení Radou, zda je provede ve svém vnitrostátním právu.
- (19) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Spojené království v souladu s rozhodnutím Rady 2000/365/ES ⁽³⁾; Spojené království se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (20) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES ⁽⁴⁾; Irsko se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (21) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽⁵⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí Rady 1999/437/ES ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2252/2004 ze dne 13. prosince 2004 o normách pro bezpečnostní a biometrické prvky v cestovních pasech a cestovních dokladech vydávaných členskými státy (Úř. věst. L 385, 29.12.2004, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77).

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20).

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽⁶⁾ Rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* (Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31).

- (22) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽¹⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES ⁽²⁾.
- (23) Pokud jde o Lichtenštejnsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽³⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2011/350/EU ⁽⁴⁾.
- (24) Pokud jde o používání SIS, toto nařízení představuje akt, který navazuje na schengenské *acquis* nebo s ním jinak souvisí ve smyslu čl. 3 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2003, čl. 4 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2005 a čl. 4 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2011. Výsledky vyhledávání v SIS by neměl být dotčen čl. 1 odst. 4 rozhodnutí Rady 2010/365/EU ⁽⁵⁾.
- (25) Toto nařízení respektuje základní práva a dodržuje zásady uznávané zejména Listinou.
- (26) Nařízení (EU) 2016/399 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Článek 8 nařízení (EU) 2016/399 se mění takto:

1) Odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Při vstupu a výstupu podléhají osoby požívající právo na volný pohyb podle práva Unie následujícím kontrolám:

a) ověření totožnosti a státní příslušnosti osoby a pravosti a platnosti cestovního dokladu opravňujícího k překročení hranice, mimo jiné nahlédnutím do příslušných databází, zejména:

1. SIS,
2. databáze odcizených a ztracených cestovních dokladů (SLTD) vedené Interpolem,
3. vnitrostátních databází obsahujících informace o odcizených, neoprávněně užívaných, ztracených nebo neplatných cestovních dokladech.

U cestovních pasů a cestovních dokladů, které obsahují médium pro uchování údajů podle čl. 1 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 2252/2004 ^(*), je třeba zkontrolovat pravost údajů uložených v čipu;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2008/146/ES ze dne 28. ledna 2008 o uzavření Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1).

⁽³⁾ Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 21.

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Rady 2011/350/EU ze dne 7. března 2011 o uzavření Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie, pokud jde o zrušení kontrol na vnitřních hranicích a pohyb osob (Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 19).

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Rady 2010/365/EU ze dne 29. června 2010 o uplatňování ustanovení schengenského *acquis* týkajících se Schengenského informačního systému v Bulharské republice a Rumunsku (Úř. věst. L 166, 1.7.2010, s. 17).

- b) ověření, zda osoba požívající právo na volný pohyb podle práva Unie není považována za hrozbu pro veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost, veřejné zdraví nebo mezinárodní vztahy kteréhokoli z členských států, mimo jiné nahlédnutím do SIS a dalších příslušných databází Unie. Tím není dotčeno nahlížení do vnitrostátních databází a do databáze Interpolu.

V případě pochybností o pravosti cestovního dokladu nebo o totožnosti jeho držitele se ověří alespoň jeden z biometrických identifikátorů v cestovních pasech a cestovních dokladech vydávaných v souladu s nařízením Rady (ES) č. 2252/2004. Podle možnosti se toto ověření provádí rovněž u cestovních dokladů, na něž se uvedené nařízení nevztahuje.

- 2a. Pokud by kontroly za použití databází podle odst. 2 písm. a) a b) měly mít nepřiměřený dopad na plynulost provozu, může členský stát rozhodnout, že takové kontroly bude na konkrétních hraničních přechodech provádět cíleně, a to na základě posouzení rizik týkajících se veřejného pořádku, vnitřní bezpečnosti, veřejného zdraví nebo mezinárodních vztahů kteréhokoli z členských států.

Rozsah a trvání dočasného omezení na cílené kontroly za použití databází nepřekročí míru, která je nezbytně nutná, a jsou stanoveny v souladu s posouzením rizik provedeným dotčeným členským státem. Posouzení rizik stanoví důvody pro dočasné omezení na cílené kontroly za použití databází, zohlední mimo jiné nepřiměřený dopad na plynulost provozu a poskytne statistické údaje o cestujících a případech souvisejících s přeshraniční trestnou činností. Je třeba jej pravidelně aktualizovat.

Osoby, na které se v zásadě nevztahují cílené kontroly za použití databází, podléhají alespoň kontrole za účelem zjištění jejich totožnosti na základě předložení cestovních dokladů. Tato kontrola spočívá v rychlém a jednoduchém ověření platnosti cestovního dokladu opravňujícího k překročení hranice a v ověření výskytu známek pozměňování nebo padělání, v případě potřeby s použitím technických prostředků, a pokud existují pochybnosti ohledně cestovního dokladu opravňujícího k překročení hranice, nebo pokud existují náznaky, že by daná osoba mohla představovat hrozbu pro veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost, veřejné zdraví nebo mezinárodní vztahy členských států, nahlédne příslušník pohraniční stráže do databází uvedených v odst. 2 písm. a) a b).

Dotčený členský stát neprodleně předá své posouzení rizik a jeho aktualizace Evropské agentuře pro pohraniční a pobřežní stráž (dále jen „agentura“) zřízené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1624 (***) a informuje každých šest měsíců Komisi a agenturu o provádění cílené vykonávaných kontrol za použití databází. Dotčený členský stát může rozhodnout o utajení posouzení rizik nebo jeho částí.

- 2b. Pokud některý členský stát zamýšlí provádět cílené kontroly za použití databází podle odstavce 2a, oznámí tuto skutečnost neprodleně ostatním členským státům, agentuře a Komisi. Dotčený členský stát může rozhodnout o utajení oznámení nebo jeho částí.

Pokud členské státy, agentura nebo Komise mají výhrady k úmyslu provádět cílené kontroly za použití databází, neprodleně o nich daný členský stát informují. Dotčený členský stát tyto výhrady zohlední.

- 2c. Do 8. dubna 2019 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě hodnocení provádění a důsledků odstavce 2.

- 2d. Pokud jde o vzdušné hranice, odstavce 2a a 2b se použijí po přechodné období v maximální délce šesti měsíců ode dne 7. dubna 2017.

Ve výjimečných případech, pokud na určitém letišti existují specifické problémy v oblasti infrastruktury vyžadující delší období pro provedení úprav umožňujících provádění systematických kontrol za použití databází bez nepřiměřeného dopadu na plynulost provozu, může být šestiměsíční přechodné období uvedené v prvním pododstavci pro toto určité letiště prodlouženo o nejvýše 18 měsíců postupem stanoveným ve třetím pododstavci.

Za tímto účelem členský stát alespoň tři měsíce před uplynutím přechodného období uvedeného v prvním pododstavci informuje Komisi, agenturu a ostatní členské státy o specifických problémech v oblasti infrastruktury na dotčeném letišti, předpokládaných opatřeních k jejich odstranění a o lhůtě požadované na jejich provedení.

V případech, kdy existují specifické problémy v oblasti infrastruktury vyžadující delší období pro provedení úprav, Komise do jednoho měsíce od obdržení informací uvedených ve třetím pododstavci a po konzultaci agentury povolí dotčenému členskému státu, aby pro dotčené letiště prodloužil přechodné období, a kde to bude vhodné, stanoví délku tohoto prodloužení.

2e. Kontroly za použití databází podle odst. 2 písm. a) a b) mohou být prováděny předem na základě údajů o cestujících obdržených v souladu se směrnicí Rady 2004/82/ES (***) nebo v souladu s jiným unijním či vnitrostátním právem.

Pokud jsou kontroly na základě těchto údajů o cestujících prováděny předem, údaje obdržené předem je třeba na hraničním přechodu porovnat s údaji v cestovním dokladu. Rovněž je třeba ověřit totožnost a státní příslušnost dotčené osoby a pravost a platnost cestovního dokladu opravňujícího k překročení hranice.

2f. Odchylně od odstavce 2 mohou osoby požívající právo na volný pohyb podle práva Unie, které překračují vnitřní pozemní hranice členských států, pro něž již byla úspěšně dokončena ověření v souladu s platnými postupy schengenského hodnocení, avšak rozhodnutí o zrušení kontrol na vnitřních hranicích podle odpovídajících ustanovení příslušných aktů o přistoupení ještě nebylo přijato, podléhat kontrolám při výstupu podle odstavce 2 pouze namátkově, a to na základě posouzení rizik.

(*) Nařízení Rady (ES) č. 2252/2004 ze dne 13. prosince 2004 o normách pro bezpečnostní a biometrické prvky v cestovních pasech a cestovních dokladech vydávaných členskými státy (Úř. věst. L 385, 29.12.2004, s. 1).

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1624 ze dne 14. září 2016 o Evropské pohraniční a pobřežní strážce a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 a zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 863/2007, nařízení Rady (ES) č. 2007/2004 a rozhodnutí Rady 2005/267/ES (Úř. věst. L 251, 16.9.2016, s. 1).

(***) Směrnice Rady 2004/82/ES ze dne 29. dubna 2004 o povinnosti dopravců předávat údaje o cestujících (Úř. věst. L 261, 6.8.2004, s. 24).“

2) V odst. 3 písm. a) se body i) a ii) nahrazují tímto:

„i) ověření totožnosti a státní příslušnosti státního příslušníka třetí země a pravosti a platnosti cestovního dokladu opravňujícího k překročení hranice, mimo jiné nahlédnutím do příslušných databází, zejména:

1. SIS,

2. databáze SLTD vedené Interpolem,

3. vnitrostátních databází obsahujících informace o odcizených, neoprávněně užívaných, ztracených nebo neplatných cestovních dokladech.

U cestovních pasů a cestovních dokladů, které obsahují médium pro uchování údajů, je třeba zkontrolovat pravost údajů uložených v čipu, s výhradou dostupnosti platných certifikátů;

ii) ověření, zda je k cestovnímu dokladu případně připojeno požadované vízum nebo povolení k pobytu.“

3) V odst. 3 písm. a) se bod vi) nahrazuje tímto:

„vi) ověření, zda dotčený státní příslušník třetí země, jeho dopravní prostředek a předměty, které převáží, pravděpodobně neohrozí veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost, veřejné zdraví nebo mezinárodní vztahy kteréhokoliv z členských států. Takové ověření zahrnuje přímé zjišťování údajů a záznamů o osobách a v případě potřeby i předmětech vedených v SIS a v dalších příslušných databázích Unie, jakož i kroky, které mají být učiněny v důsledku existence záznamu. Tím není dotčeno nahlížení do vnitrostátních databází a do databází Interpolu;“.

4) V odst. 3 písm. g) se body i) a ii) nahrazují tímto:

„i) z ověření totožnosti a státní příslušnosti státního příslušníka třetí země a pravosti a platnosti cestovního dokladu opravňujícího k překročení hranice, mimo jiné nahlédnutím do příslušných databází, zejména:

1. SIS,
2. databáze SLTD vedené Interpolem,
3. vnitrostátních databází obsahujících informace o odcizených, neoprávněně užívaných, ztracených nebo neplatných cestovních dokladech.

U cestovních pasů a cestovních dokladů, které obsahují médium pro uchování údajů, je třeba zkontrolovat pravost údajů uložených v čipu, s výhradou dostupnosti platných certifikátů.“.

5) V odst. 3 písm. g) se bod iii) nahrazuje tímto:

„ii) z ověření, že dotčený státní příslušník třetí země není považován za hrozbu pro veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost, veřejné zdraví nebo mezinárodní vztahy kteréhokoli z členských států, mimo jiné nahlédnutím do SIS a dalších příslušných databází Unie. Tím není dotčeno nahlížení do vnitrostátních databází a do databází Interpolu.“.

6) V odst. 3 písm. h) se zrušuje bod iii).

7) V odstavci 3 se doplňují nová písmena, která znějí:

„ia) kontroly za použití databází podle písm. a) bodů i) a vi) a písm. g) mohou být prováděny předem na základě údajů o cestujících obdržených v souladu se směrnicí 2004/82/ES nebo v souladu s jiným unijním či vnitrostátním právem.

Pokud jsou kontroly na základě těchto údajů o cestujících prováděny předem, údaje obdržené předem je třeba na hraničním přechodu porovnat s údaji v cestovním dokladu. Rovněž je třeba ověřit totožnost a státní příslušnost dotčené osoby a pravost a platnost cestovního dokladu opravňujícího k překročení hranice;

ib) pokud existují pochybnosti o pravosti cestovního dokladu nebo o totožnosti státního příslušníka třetí země, zahrnují kontroly podle možnosti ověření alespoň jednoho z biometrických identifikátorů v cestovních dokladech.“.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

Ve Štrasburku dne 15. března 2017.

Za Evropský parlament

předseda

A. TAJANI

Za Radu

předseda

I. BORG
